

पशब्देऽधिकमुक्तम् । “भवेदभिनयोऽन्यारकारः स चतुर्विधः । आङ्गिकोवाचिकश्चैवाहायः सात्विकस्तथा” सा० द० उक्ते नटादिभिरात्मनि कर्तव्ये रामाद्यारोपहेतुके दम्भभिनयभेदे च । अ० + ह्—कर्मणि यत् उ० समयोगात् ६ भव्ये “आहार्यं पट्टिधं भक्ष्यमित्यादि” भाव० प्र० ।

आहाव पु० आ+ह्+घञ् संप्रसारणे वृद्धिः । कूपसमीपे गवा-दीनां जलपानाय प्रक्षरादिना रविते(खाल) १ क्षुद्रजला-शये निपाने “प्राविशन्न ह्वप्रज्ञा आहावसुपलिशुवः” भट्टिः । “आहावसुदकाधारम्” जयम० “निपानमाहावः” पा० । २ युद्धे । भावे घञ् । ३ आह्वाने आ+ह्—आधारे घञ् । ४ अङ्गो । “नाभिं यत्नानां सदनं रयीणां महा-माहावभि संनयन्” ऋ० ६, ७, २ । आहूयतेऽस्मिन्नाहा-वमग्निम् वृष्ट्युदकारणमाहावं निपानास्थानीयं वा” भा० । आ+ह्—भावे करणे वा घञ् । ५ सन्वविशेषणा-ह्वाने ईआह्वानसाधने मन्त्रभेदे च “आदौ निविशानी-यानां सूक्तानाननेकज्ञेत् प्रथमेष्वाहावः” आश्व० श्रौ० । “तस्यानेकचे प्रथम एवाहावः” वृत्तिः “तृतीयसवने यस्त्वा-दिष्वाहावः आश्व० श्रौ० । “एषु आहावः प्रातःसव-नेन यास्तादिषु” आ० श्रौ० । “एषु स्थानेषु च गच्छरेणा-ह्वाने विहिते शोऽसोमिलनेनैवाह्वानं कुर्यात् नान्ये नेति नियम्यते” वृत्तिः “शोऽसोमो दैवेत्याहावे” आश्व० श्रौ० प्रतिगरसंज्ञार्थमिमे ऋत्वे ।

आहिंसि पुंस्त्री अहिंससापत्यम् इज् । अहिंसकापत्ये ततः युवापत्ये फक् तौल० तस्य न लृक् । आहिंसायनः तत्पौत्वे । आहिक पु० अहिरिव कन् स्त्रार्थे अण् । १ केल्यहे हेमच० तस्य सर्पतल्याकृतित्वात्तथात्वम् । २ पाणिनिमुनौ च त्रिका० । आहिच्छत्र लि० अहिच्छत्रदेशे भवः अण् । अहिच्छत्रदेशे भवे आहिण्डिक पु० निषादेन वैदेह्यां जनिते अन्यजवरसंस्कार-भेदे “आहिण्डिको निषादेन वैदेह्यामेव जायते” मनुः । “बाह्यसंस्कारादावाहिण्डिकानाम्” औशनससूक्तोक्ता तद्वृत्तिर्ज्ञेया ।

आहित लि० आ+धा—क्त ह्यादेशः । १ न्यक्ते, २ स्थापिते, ३ अर्पिते । “व्यावर्त्तनैरहितैरयमाहिताह्वः” किरा० ४ कते, ५ कताधानसंस्कारे च “प्रणीताद्याप्रणीतस्य ययाऽग्नि-दैवतं नृणाम्” मनुव्या० “आहितोऽग्नाहितोवाग्नि-रिति” कुल्लू० । [विख्याते २ न्यस्तचिह्ने च ।

आहितलक्षण लि० आहितं उल्लंघं यस्य । १ गुणादिद्वारा आहिताग्नि लि० आहितोऽग्निर्येन । वेदमन्त्रादिना कृत

संस्काराग्नियुक्ते तदाधानप्रकारः आधानशब्दे ७०८ पृष्ठे उक्तप्रायः । आश्व० श्रौ० २ प्र० २ क० विस्तरेणोक्तः । “न दर्शने विना आहुमाहिताग्नेर्हि जन्मनः” मनुः । “पुरो-रपीदं धनमाहिताग्नेः” रघुः । “आहिताग्निः सच्च-त्यमिदं चरेत्” तैत्ति० “न याऽऽहिताग्निनाष्टतं वदितव्यम्” शत० ब्रा० २, २, २, २० । “देवान् वा एष उपावर्त्तते य आहिताग्निर्भवति” ऐत० ब्रा० । आहायेणैवानाहिता-ग्निम्” आश्व० श्रौ० । वा परनिपाते अग्न्याहितोऽप्यत्र ।

आहिताग्निरण पु० पाणिन्युक्ते वा परनिपातार्थं शब्दसमूह-भेदे । स च गणः आहिताग्नि जातपुत्र जातदन्त जात-श्मश्रु तैलपीत मृतपीत मद्यपीत जडभार्य गतार्थ” “आकृतिगणः तेनान्येऽपि” सि० कौ० ।

आहिति स्त्री आ+धा क्तिन् ह्यादेशः । १ स्थापने २ आधाने मन्त्रेणाग्न्यादेः संस्कारे ३ आहुतौ च । “तस्मिन् यत्कि-ञ्चात्यादध्यादाहितय एव ताः आहितयोह वै ता आहुतय इत्याचक्षते” शत० ब्रा० १०, ६, २, २२, । [(सापुडे) ।

आहितुण्डिक लि० अहितुण्डेन दीव्यति ठक् । व्यालपाहिणि आहिमत लि० अहिमतोऽदूरभवः अण् । सपेविषिष्टदेशादू-रभवे ।

आहुक पु० यदवश्यं क्षत्वियभेदे स च यमुदेव एव । “केशवो-ऽपि सुदा युक्तः प्रविशेश पुरोत्तमम् । पूज्यमानो यदु-अष्टैरुपसेनमुखैस्तथा । आहुक्तं पितरं उह्वं मातरंच वयस्त्रिणीम् । अभिवाद्य बलञ्चैव स्थितः कमललोचनः” इति भा० समो० २ अ० । अत्र केशवपितृत्वेन कीर्त्तनात् वसु-देवस्य नामान्तरत्वं तस्य प्रतीयते “एवं आहुक्तवाहुक्तौ चैव ख्यातौ ख्यातिमतांवरौ” हरि० १८ अ० । एवमाहु-क्तिन् तद्वंश्ये क्षत्विये पु० ।

आहुत न० उद्देश्यस्याभिसृख्येन साक्षादेव कृतं दत्तम् आ+ह्—क्त । गृहस्थकर्त्तव्येषु पञ्चसु यज्ञेषु १ मनुष्ययज्ञे, २ मृत-यज्ञे चेत्यन्ये । कर्मणि क्त । १ आभिसृख्येन कृते देवादौ लि० आहुति स्त्री आ+ह्—क्तिन् । देवोद्देशेन मन्त्रेणाग्नौ हविः-क्षेपे । “अग्नौ प्राक्ताहुतिः सम्यगादित्युपतिष्ठते” मनुः । “वेत्य सौम्य । यथा पञ्चस्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति” छा० उ० । “प्रातराहुत्यां हुतायां पूर्णाहुत्यन्ते वरदा-नम्” कात्या० २०, १, २० । “जुहुयात्सर्षिप्राहुतौ” मनुः “प्राणाद्याहुतिपञ्चकम्” स्मृतिः । आहूयते कर्मणि क्त । २ आहूयमाने ह्वनीयद्रव्ये ह्विरादौ । “युनानं पवनो-द्धूतैर्धूमैराहुतिगन्धिभिः” रघुः । “ब्रह्माहुतिहुतं यज्ञ” मनुः ।